

समांतर इशारे - क्रमांक एक

येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण: मानवजातीसाठीच्या अंतिम इशान्याचे आकलन

Jeff Pippenger

2023-08-08

“येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण” हे “वेळ जवळ आली आहे” तेव्हा देवाच्या लोकांसमोर उघड केले जाते. मानवजातीसाठीचा अंतिम इशान्याचा संदेश मानवी कृपाकाल संपण्याच्या अगदी आधी दिला जातो, आणि तो अंतिम संदेश बायबलमधील अनेक भविष्यवाणीपर रेषांमध्ये दर्शविला आहे. प्रकटीकरण अध्याय चौदामध्ये तो अंतिम इशान्याचा संदेश तीन देवदूतांद्वारे दर्शविला आहे.

आणि मी दुसरा एक देवदूत आकाशाच्या मध्यभागी उडताना पाहिला; त्याच्याकडे पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना, आणि प्रत्येक राष्ट्रांला, कुळाला, भाषेला व लोकांना जाहीर करण्यासाठी सनातन सुवार्ता होती. तो मोठ्या आवाजाने म्हणत होता, “देवाला भिऊन त्याला गौरव द्या; कारण त्याच्या न्यायनिवाड्याची वेळ आली आहे; आणि ज्याने आकाश, पृथ्वी, समुद्र व जलाचे झरे निर्माण केले, त्याची उपासना करा.”

आणखी एक देवदूत त्याच्या मागोमाग आला आणि म्हणाला, “बाबेल पडली आहे, पडली आहे, ती महान नगरी; कारण तिने आपल्या व्यभिचाराच्या क्रोधरूपी द्राक्षारसाचे पान सर्व राष्ट्रांना करविले.”

आणि तिसरा देवदूत त्यांच्या मागोमाग आला व मोठ्या आवाजात म्हणाला, “जो कोणी त्या पशूची आणि त्याच्या प्रतिमेची उपासना करील, आणि आपल्या कपाळावर किंवा आपल्या हातावर त्याची खूण धारण करील, तोही देवाच्या क्रोधाच्या द्राक्षारसाचे पान करील, जो त्याच्या संतापाच्या पात्रात भेसळ न करता ओतलेला आहे; आणि त्याला पवित्र देवदूतांच्या समक्ष आणि कोकराच्या समक्ष अग्नी व गंधक यांद्वारे यातना दिल्या जातील. आणि त्यांच्या यातनांचा धूर युगानुयुगे वर चढत राहील; आणि जे त्या पशूची व त्याच्या प्रतिमेची उपासना करतात, आणि जो कोणी त्याच्या नावाची खूण धारण करतो, त्यांना रात्रंदिवस विश्रांती नाही. येथे पवित्र जनांचा धीर आहे; येथे ते आहेत जे देवाच्या आज्ञा पाळतात आणि येशूवरील विश्वास धरून ठेवतात.” प्रकटीकरण 14:6-12.

प्रकटीकरणाच्या अठराव्या अध्यायात हाच संदेश बाबेलच्या पतनाची घोषणा करतो.

आणि या गोष्टींनंतर मी स्वर्गातून खाली उतरलेला दुसरा एक देवदूत पाहिला; त्याच्याकडे महान सामर्थ्य होते; आणि पृथ्वी त्याच्या तेजाने प्रकाशित झाली. आणि त्याने प्रबळ आवाजाने मोठ्याने हाक मारून म्हटले, “महान बाबेल पडली आहे, पडली आहे, आणि ती दुष्टात्म्यांचे निवासस्थान, प्रत्येक अशुद्ध आत्म्याचा अड्डा, आणि प्रत्येक अशुद्ध व घृणास्पद पक्ष्याचे पिंजरे झाली आहे. कारण सर्व राष्ट्रांनी तिच्या व्यभिचाराच्या क्रोधरूपी द्राक्षारसाचे पान केले आहे, आणि पृथ्वीच्या राजांनी तिच्याबरोबर व्यभिचार केला आहे, आणि पृथ्वीचे व्यापारी तिच्या विलासमय वैभवाच्या विपुलतेमुळे धनवान झाले आहेत.” आणि मी स्वर्गातून दुसरा आवाज ऐकला, जो म्हणत होता, “अहो माझ्या लोकांनो, तिच्यातून बाहेर या, म्हणजे तुम्ही तिच्या पापांचे सहभागी होऊ नये, आणि तिच्या पीडांपैकी काहीही तुम्हांला भोगावे लागू नये. कारण तिची पापे स्वर्गपर्यंत पोहोचली आहेत, आणि देवाने तिच्या अधर्माची आठवण केली आहे.” प्रकटीकरण 18:1-5.

इतिहासाची भविष्यसूचक रेषा, किंवा आपण असे म्हणू शकतो की, अठराव्या अध्यायातील आपल्या गौरवाने पृथ्वी प्रकाशित करणाऱ्या देवदूतांद्वारे दर्शविलेल्या घटनांचा क्रम न्यायनिवाड्याचा समारोप, कृपाकालाचा समारोप, आणि शेवटच्या सात पीडा यांकडे नेणाऱ्या घटनांचे प्रतिनिधित्व करतो. अठराव्या अध्यायात दर्शविलेला भविष्यसूचक इतिहास चौदाव्या अध्यायातील तीन देवदूतांनी दर्शविलेल्या भविष्यसूचक इतिहासाच्या रेषेशी “समांतर” चालतो.

“देवाने प्रकटीकरण १४ मधील संदेशांना भविष्यवाणीच्या श्रेणीमध्ये त्यांचे स्थान दिले आहे, आणि या पृथ्वीच्या इतिहासाच्या समाप्तीपर्यंत त्यांचे कार्य थांबणार नाही. पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांचे संदेश अद्यापही या काळासाठी सत्य आहेत, आणि त्यानंतर येणाऱ्या या संदेशाबरोबर ते समांतर चालावयाचे आहेत. तिसरा देवदूत आपली चेतावणी मोठ्या आवाजाने जाहीर करतो. ‘यानंतर,’ योहान म्हणाला, ‘मी दुसरा एक देवदूत स्वर्गातून खाली येताना पाहिला; त्याच्याकडे महान अधिकार होता, आणि पृथ्वी त्याच्या तेजाने प्रकाशित झाली.’ या प्रकाशनात तिन्ही संदेशांचा प्रकाश एकत्रित झालेला आहे.” The 1888 Materials, 803, 804.

चौदाव्या अध्यायातील आकाशमध्यातून उडणारे ते तीन देवदूत, पशूच्या चिन्हाने व कृपाकाळाच्या समाप्तीने समाप्त होणारा एक जागतिक संदेश प्रतीकात्मकरीत्या दर्शवितात. अठराव्या अध्यायात, ज्या देवदूताच्या संदेशाचाही समारोप कृपाकाळाच्या समाप्तीने होतो, त्याच्या गौरवाने संपूर्ण पृथ्वी प्रकाशित होते.

चौदाव्या अध्यायातील तीन देवदूतांद्वारे प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविण्यात आलेला संदेश आणि अठराव्या अध्यायात उतरून येणाऱ्या देवदूताद्वारेही दर्शविण्यात आलेला संदेश, हे त्याच इशाऱ्याच्या संदेशाची दोन चित्रणे आहेत. बायबलमध्ये काहीही अनावश्यक नाही, काहीही वाया गेलेले नाही. जाँनने तोच संदेश एकापेक्षा अधिक वेळा ओळखून दाखविला आहे, ही गोष्ट त्या संदेशाच्या महत्त्वावर दिलेला भर आहे; आणि ती शिक्षणाच्या त्या दैवी पद्धतीचे उदाहरण आहे जी “पुन्हा सांगणे आणि विस्तार करणे” या नावाने ओळखली जाणारी बायबलमधील एक नियम आहे. भविष्यवाणीय इतिहासाच्या दोन रेषा एकत्र आणल्यास अशी सत्ये उघड होतात की जी दुसऱ्या रेषेपासून वेगळी धरून एकटी विचारात घेतल्यास, कोणत्याही एका रेषेत ओळखली गेली नसती. आज जर तुम्ही त्याच घटनेचे दोन साक्षीदार न्यायालयात साक्ष देण्यासाठी आणले, तर त्यांच्या राजकीय किंवा सामाजिक विचारसरणीच्या आधारावर ते कदाचित परस्परविरोधी अहवाल देतील. बायबलमधील साक्षीदारांच्या बाबतीत तसे नाही; ते नेहमी एकमताने साक्ष देतात, आणि जर तुम्हाला ते एकमत नसल्यासारखे वाटत असेल, तर तुम्ही काहीतरी चुकीच्या रीतीने पाहत आहात.

आपण विचार करीत असलेल्या या दोन दृष्टांतांमध्ये मलाखीच्या पुस्तकात संदेशा एलियाच्या पुनरागमनरूपाने दर्शविलेला तोच इशाऱ्याचा संदेश आहे. हे तिन्ही संदेश कृपाद्वार बंद होण्यापूर्वीच येतात—कारण भविष्यवाणीच्या या तिन्ही ओळींमध्ये अंतर्भूत असलेला इशाऱ्याचा संदेश केवळ कृपाद्वार बंद होण्यापूर्वी दिला जातो असे नाही, तर कृपाद्वार बंद होणे हाच त्या प्रत्येक इशाऱ्याच्या संदेशाचा नेमका संदर्भबिंदू, आणि म्हणाल तर विषयच, आहे. प्रत्यक्षात, कोणत्याही संदेशाद्वारे जर कोणताही इशाऱ्याचा संदेश घोषित किंवा दृष्टांताद्वारे प्रदर्शित केला जात असेल, तर तो प्रकटीकरण चौदा, अठरा आणि मलाखीतील एलियाविषयक भविष्यवाणी याचाच तोच इशारा असतो.

भविष्यवाणीच्या या तीन ओळी परस्परांशी समांतर चालतात, हे सहजपणे दाखवून देता येते. असे असले तरी, बायबलमधील भविष्यवाणीमध्ये माहितीचे दोन प्रमुख स्रोत आहेत. त्यांपैकी एक म्हणजे जगाच्या अंतकाळी उलगडणाऱ्या घटनांच्या क्रमाची ओळख. दुसरा माहितीचा स्रोत म्हणजे भविष्यकाळातील घटनांचे स्वरूप दर्शविणाऱ्या संदेशाशी संबंधित संदेशांच्या कार्यांचे चित्रण.

या विचारांच्या संदर्भात विचार करण्यासारखे दोन नियम आहेत. पहिला असा की सर्व संदेशे जगाच्या अंताविषयी बोलतात, जिथे कृपाकाळ समाप्त होतो.

“प्राचीन संदेशांपैकी प्रत्येकाने आपल्या काळासाठी जितके बोलले त्यापेक्षा आमच्या काळासाठी अधिक बोलले, म्हणून त्यांचे संदेशेपण आमच्यासाठी प्रभावी आहे. ‘Now all these things happened unto them for ensamples: and they are written for our admonition, upon whom the ends of the world are come.’ 1 Corinthians 10:11. ‘Not unto themselves, but unto us they did minister the things, which are now reported unto you by them that have preached the gospel unto you with the Holy Ghost sent down from heaven; which things the angels desire to look into.’ 1 Peter 1:12....”

“बायबलने या शेवटच्या पिढीसाठी आपले खजिने साठवून ठेवले आहेत आणि एकत्र बांधून ठेवले आहेत. जुन्या करारातील इतिहासातील सर्व महान घटना आणि गंभीर व्यवहार हे या शेवटच्या दिवसांत मंडळीत पुनः घडले आहेत आणि घडत आहेत.” Selected Messages, book 3, 338, 339.

बायबलमधील सर्व भविष्यवाणीपर संदेश “आपल्यासाठी प्रभावी” आहेत, “ज्यांच्यावर जगाचे शेवटचे काळ आले आहेत” अशांसाठी. हा नियम, पवित्र आत्म्याने “घडविलेल्या” “घटनां”ची ओळख करून देणाऱ्या दुसऱ्या एका नियमासह—“भविष्यवाणी देण्यात” तसेच “चित्रित केलेल्या घटनांमध्ये” ही—या दाव्याला अधिक बळकटी देतो की, भविष्यवाणीच्या आरंभी घडणाऱ्या भविष्यवाणीपर घटना त्या त्या भविष्यवाणीच्या शेवटी घडणाऱ्या भविष्यवाणीपर घटनांचे आदर्शरूप ठरतात आणि त्यांच्याशी समांतर चालतात.

“देवाच्या वचनाचा फार अधिक निकटपणे अभ्यास करण्याची आवश्यकता आहे; विशेषतः दानियेल आणि प्रकटीकरण यांकडे आपल्या कार्याच्या इतिहासात यापूर्वी कधीही नसल्याप्रमाणे लक्ष दिले गेले पाहिजे. रोमन सत्तेबद्दल आणि पोपशाहीबद्दल काही बाबतीत आपण कदाचित कमी बोलू; परंतु देवाच्या पवित्र आत्म्याच्या प्रेरणेने संदेषे आणि प्रेषित यांनी जे लिहिले आहे, त्याकडे आपण लक्ष वेधले पाहिजे. पवित्र आत्म्याने, भविष्यवाणी देण्यात आणि चित्रित केलेल्या घटनांत, बाबी अशा प्रकारे घडविल्या आहेत की मानवी साधन दृष्टीआड ठेवले जावे, ख्रिस्तामध्ये लपविले जावे, आणि स्वर्गातील प्रभू देव व त्याचा नियम यांचा गौरव केला जावा. दानियेलाचा ग्रंथ वाचा. तेथे दर्शविलेल्या राज्यांचा इतिहास मुद्द्यानुसार स्मरणात आणा.” टैस्टिमनीज टू मिनिस्टर्स, 112.

“पवित्र आत्म्याने भविष्यवाणी देण्यात आणि चित्रित केलेल्या घटनांमध्ये बाबी अशा रीतीने घडवून आणल्या आहेत.” “भविष्यवाणी देण्यात आणि चित्रित केलेल्या घटनांमध्ये” “पवित्र आत्म्याने” “बाबी” “अशा रीतीने घडवून आणल्या आहेत” की “भविष्यवाणी देणे” आणि “चित्रित केलेल्या घटना” ही दोन्ही प्रेरित आहेत असे मानले जावे आणि जगाच्या अंताच्या भविष्यसूचक दृष्टांताला लागू केले जावे.

योहानाला गॅब्रिएलकडून भविष्यवाणी देण्यात आली आणि ती पुस्तकात लिहून मंडळ्यांकडे पाठविण्यास त्याला सांगण्यात आले. त्या वेळी त्याचा रोमकडून छळ होत होता; त्याला अशा प्रकारे निर्वासित करण्यात आले की, आजच्या जगात ज्याला ‘ब्लॅक-साइट’ असे म्हणतात, त्यास ते समांतर ठरेल. त्या इतिहासात योहान मनुष्यजातीपासून तितकाच विलग होता, जितका ग्वांतानामो बे येथील कोणताही कैदी असतो.

योहान स्पष्ट करतो की दर्शन त्याला सातव्या दिवसाच्या शब्बाथ दिवशी, जो प्रभूचा दिवस आहे, उपासना करत असताना झाले.

कारण मनुष्याचा पुत्र हा शब्बाथ दिवसाचाही प्रभू आहे. मत्तय 12:8.

आत्म्यात उपासना करीत असताना, त्याने आपल्या मागून एक मोठा आवाज ऐकला.

मी योहान, जो तुमचा भाऊ आहे, आणि क्लेशात, तसेच येशू ख्रिस्ताच्या राज्यात व धीरधरण्यात तुमचा सहभागी आहे, देवाच्या वचनासाठी आणि येशू ख्रिस्ताच्या साक्षीसाठी पात्मोस नावाच्या बेटावर होतो. प्रभूच्या दिवशी मी आत्म्यात होतो; आणि माझ्या मागून मला रणशिंंगारखा एक मोठा आवाज ऐकू आला, जो म्हणत होता, “मी अल्फा आणि ओमेगा, प्रथम आणि अंतिम आहे”; आणि, “जे तू पाहतोस ते एका पुस्तकात लिही, आणि आशियातील सात मंडळ्यांकडे पाठव: एफेसस, स्मुर्ना, पर्गमोस, थुआतीरा, सार्दिस, फिलादेल्फिया आणि लाओदिकीया.” प्रकटीकरण 1:9-11.

योहान, त्याचा परिसर आणि ओळखून दिलेल्या परिस्थिती यांवरून तो सातव्या-दिवसाच्या शब्बाथाचा उपासक असल्यामुळे छळ सहन करीत आहे, तसेच तो बायबल आणि एलन व्हाइट यांच्या लेखनांवरही विश्वास ठेवतो म्हणून छळ सहन करीत आहे, असे वर्णन केले जाते; आणि तेच “येशूची साक्ष” आहे. त्याच्या मागून त्याला एक मोठा आवाज ऐकू येतो; तो तो पाहण्यासाठी वळतो; आणि असे करताना तो जगाच्या अंतकाळातील एका

सातव्या-दिवसाच्या अॅडव्हेंटिस्टाचे प्रतिनिधित्व करतो, जो आपल्या मागून असा आवाज ऐकतो, “हाच मार्ग आहे, त्यात चालत जा.”

भविष्यवाणीच्या सर्व रेषा जगाच्या अंतकाळी एकमेकांशी समांतर असतात.

“प्रकटीकरणामध्ये बायबलमधील सर्व पुस्तके एकत्र येतात आणि समाप्त होतात.” प्रेषितांची कृत्ये, 585.

जगाच्या शेवटी असलेल्या देवाच्या लोकांच्या दृष्टांताशी जो कोणी संदेष्टा आपल्या मागून येणारा आवाज ऐकतो, तो योहानाशी सुसंगत ठरतो. योहानाने आपल्या मागून आलेला असा एक आवाज ऐकला, ज्याने त्याला सूचना दिल्या. यशयानेही मार्गदर्शन करणारा एक आवाज ऐकला.

म्हणून परमेश्वर तुमच्यावर कृपा करावी म्हणून थांबेल; आणि म्हणून तो उंचाविला जाईल, की तो तुमच्यावर दया करील; कारण परमेश्वर न्यायाचा देव आहे; जे सर्व त्याची वाट पाहतात ते धन्य आहेत.

कारण, लोक यरुशलेमातील सियोनमध्ये वस्ती करतील; तू यापुढे मुळीच रडणार नाहीस; तुझ्या आक्रोशाच्या आवाजावर तो तुझ्यावर अत्यंत कृपाळू होईल; तो ते ऐकताच तुला उत्तर देईल. आणि जरी परमेश्वर तुम्हांला क्लेशाची भाकर व दुःखाचे पाणी देईल, तरी तुझे शिक्षक यापुढे कोपन्यात लपविले जाणार नाहीत, तर तुझे डोळे तुझ्या शिक्षकांना पाहतील; आणि तुम्ही उजवीकडे वळलात किंवा डावीकडे वळलात, तरी तुझे कान तुझ्यामागून एक वचन ऐकतील, “हाच मार्ग आहे, याच्यात चाला.” यशया 30:18-21.

देवाचे उरलेले लोक आपल्या मागून येणारा असा एक आवाज ऐकतात, जो त्यांना कोणत्या मार्गाने चालावे हे दर्शवितो. त्यानंतर त्यांनी ऐकायचे की ऐकायचे नाही, हे ठरविण्याची आवश्यकता असते. योहान आणि यशया यांच्याद्वारे दर्शविलेले लोक हे जगाच्या अंतकाळातील लोक आहेत, जे प्रभूची प्रतीक्षा करीत असतात, तो विलंब करीत असताना; आणि यशया आपल्याला सांगतो की तो विलंब करतो, कारण तो न्यायाचा देव आहे. मिलेराइट इतिहासाच्या प्रारंभापासून, इ.स. १७९८ मध्ये, ते अॅडव्हेंटिझमसाठी रविवारच्या कायद्याच्या वेळी कृपाकाळाच्या समाप्तीपर्यंत, देव स्वर्गीय पवित्रस्थानात न्यायकार्य पूर्ण करीत आहे. अभिवचन असे आहे की जे न्यायाच्या काळात प्रभूची प्रतीक्षा करतात, ते धन्य होतील.

जे देवाचे लोक प्रतीक्षा केल्यामुळे धन्य ठरतात, त्यांचे प्रतिनिधित्व दहा कुमारीकांच्या दृष्टांतात वराची वाट पाहणाऱ्या कुमारीका करतात. त्या सर्व दहा झोपून गेल्या, आणि मग मध्यरात्री असा एक संकटकाल येतो की जो त्या झोपलेल्या कुमारीकांना दोन वर्गांत विभागून टाकतो. एका वर्गाने आपल्या मागून आलेला आवाज ऐकला आणि कोणत्या मार्गाने पुढे जावे याविषयी त्यांना निर्देश देणारा तो आवाज पाहण्यासाठी ते वळले; आणि दुसऱ्या वर्गाने मागे वळून तो आवाज ऐकण्यास नकार दिला—या वस्तुस्थिती असूनही की प्रकटीकरणाच्या पुस्तकभर ध्वनित होणारा संदेश असा आहे, “ज्याला कान आहे, त्याने आत्मा मंडळ्यांना काय म्हणतो ते ऐकावे.”

“मत्तय २५ मधील दहा कुमारींचा दृष्टांतही अॅडव्हेंटिस्ट लोकांच्या अनुभवाचे चित्रण करतो.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, 393.

योहान अशा अॅडव्हेंटिस्ट लोकांचे प्रतिनिधित्व करतो, जे भविष्य समजून घेण्यासाठी भूतकाळाकडे वळतात. जेव्हा ते, योहानाप्रमाणे, आपल्या “मागून येणारा शब्द” ऐकतात, तेव्हा त्या शब्दात यशयाच्या या ह्याच घटनेविषयीच्या साक्षीमध्ये दिलेली सूचना देखील समाविष्ट असते. यशयाची सूचना अशी होती, “हाच मार्ग आहे, त्यात चाला; तुम्ही उजवीकडे वळता तेव्हा, आणि तुम्ही डावीकडे वळता तेव्हा.” दानियेल बारा मधील सुज्ञ कुमारी जगाच्या अंतकाळी ज्ञानाची वाढ समजतात, कारण त्यांनी उघडण्यात आलेल्या जीवनदायी ज्ञानास समजून घेण्यासाठी वचनामध्ये “इकडे तिकडे धाव घेतली” होती.

पण हे दानीएल, तू हे शब्द बंद करून ठेव आणि पुस्तकाला शेवटच्या काळापर्यंत मुद्रांकित करून ठेव; अनेक जण इकडे-तिकडे धावतील, आणि ज्ञान वाढेल. दानीएल 12:4.

आपण ज्यांचा विचार करीत आहोत ते संदेष्टे इतिहासाच्या त्या टप्प्यातील सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्टांचे प्रतिनिधित्व करतात, ज्या वेळी न्यायनिवाडा समाप्तीकडे येतो आणि कृपाकाल संपतो. ज्यांचे प्रतिनिधित्व शहाण्या कुमारींनी केले आहे, त्या आपल्या मागून असा आवाज ऐकतात, “हाच मार्ग आहे, त्यात चालत राहा,” आणि तो वचन देतो की, त्या डावीकडे किंवा उजवीकडे वळल्या तरी तो त्यांना त्या मार्गावर मार्गदर्शन करील. शहाण्या कुमारी जेव्हा पुस्तकाचे शिकवे उघडले जातात तेव्हा जसे “इकडे-तिकडे धावतात,” ते बायबल-अभ्यासाचे प्रतीक आहे. निसर्ग आपल्याला सांगतो की धावण्यासाठी प्रथम चालायला शिकले पाहिजे, आणि यश्याचे साक्ष्य असे सांगते की, जर तुम्ही तुमच्या मागून येणारा आवाज ऐकला, तर तुम्ही डावीकडे (जुना करार) वा उजवीकडे (नवा करार) वळलात, तरी तो तुम्हाला त्याच्या वचनाच्या अभ्यासात मार्गदर्शन करील. बायबल उघडा, आणि तो आपल्या आवाजाने तुम्हाला मार्गदर्शन करील. परंतु जगाच्या अंतकाळातील सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्टांसाठी याचा आणखी एक अर्थ असा आहे की, तुम्ही बायबल (डावे) उघडता तेव्हाही, आणि स्पिरिट ऑफ प्रॉफेसी (उजवे) उघडता तेव्हाही, तो तुम्हाला मार्गदर्शन करील.

जेव्हा यिर्मयाच्या साक्षीची भर घातली जाते, तेव्हा चालण्याचा मार्ग आणखी अधिक विशिष्ट ठरतो.

परमेश्वर असे म्हणतो: रस्त्यांमध्ये उभे राहा, पाहा, आणि जुन्या वाटांविषयी विचारा, चांगला मार्ग कोठे आहे ते विचारा, आणि त्यात चालत राहा; म्हणजे तुम्हाला तुमच्या आत्म्यांसाठी विश्रांती मिळेल. पण त्यांनी म्हटले, आम्ही त्यात चालणार नाही. तसेच मी तुमच्यावर पहारेकरी नेमले, असे म्हणत, कर्ण्याचा आवाज ऐका. पण त्यांनी म्हटले, आम्ही ऐकणार नाही.

म्हणून, हे राष्ट्रानो, ऐका; आणि हे मंडळी, त्यांच्यामध्ये काय आहे ते जाणून घ्या. हे पृथ्वी, ऐक: पाहा, मी या लोकांवर संकट आणून, म्हणजे त्यांच्या विचारांचे फळ; कारण त्यांनी माझ्या वचनांकडे कान दिला नाही, आणि माझ्या नियमशास्त्रालाही नाही, तर ते नाकारले आहे. यिर्मया 6:16-19.

या उताऱ्यात उपासकांचे दोन वर्ग आहेत. एक समूह सर्व “मार्गाचा” विचार करतो आणि त्यांत चालण्यासाठी “जुने मार्ग” निवडतो. इतर सर्व संभाव्य “मार्गा”मधून “उत्तम मार्ग” निवडण्यास ते समर्थ होते, कारण ते असे होते की त्यांनी आपल्या मागून येणारा स्वर ऐकला होता; आणि त्या स्वराने त्यांना कळविले, “हाच मार्ग आहे; त्यात चालत जा.” योहान त्यांचे प्रतिनिधित्व करतो जे मागून येणारा स्वर ऐकतात, म्हणजे “जुन्या मार्गा”मधून येणारा स्वर.

“परमेश्वर असे म्हणतो, ‘रस्त्यांवर उभे राहा, पाहा, आणि जुन्या वाटांविषयी विचारा, उत्तम मार्ग कोठे आहे ते विचारा, आणि त्यात चाला.’ यिर्मया 6:16.”

“आपल्या विश्वासाच्या पायाभूत तत्त्वांना कोणीही उपटून टाकण्याचा प्रयत्न करू नये—ती पायाभरणी जी आपल्या कार्याच्या प्रारंभी वचनाच्या प्रार्थनापूर्वक अभ्यासाने आणि प्रकटीकरणाद्वारे घातली गेली. या पायावर आपण मागील पन्नास वर्षांपासून बांधणी करीत आलो आहोत. काही लोक असे समजू शकतील की त्यांनी नवा मार्ग शोधला आहे आणि जे घातले गेले आहे त्यापेक्षा अधिक दृढ पाया ते घालू शकतात. परंतु हा एक मोठा भ्रम आहे. जे घातले गेले आहे त्याव्यतिरिक्त दुसरा पाया कोणीही घालू शकत नाही.”

“पूर्वी पुष्कळांनी नवा विश्वास उभारण्याचा, नवी तत्त्वे स्थापन करण्याचा प्रयत्न केला आहे. परंतु त्यांची उभारणी किती काळ टिकून राहिली? ती लवकरच कोसळली, कारण तिचा पाया खडकावर घातलेला नव्हता.

“पहिल्या शिष्यांना मनुष्यांच्या म्हणींना सामोरे जावे लागले नव्हते काय? त्यांना खोट्या सिद्धांतांकडे कान द्यावे लागले नव्हते काय, आणि मग सर्व काही करून झाल्यावर, ‘जो पाया घातला गेला आहे त्यावाचून दुसरा पाया कोणीही घालू शकत नाही’ असे म्हणत दृढ उभे राहावे लागले नव्हते काय? 1 Corinthians 3:11.”

“म्हणून आपण आपल्या विश्वासाचा आरंभ शेवटपर्यंत दृढपणे धरून ठेवावयाचा आहे. देवाने आणि ख्रिस्ताने या लोकांकडे सामर्थ्यपूर्ण वचने पाठविली आहेत, ज्यांनी त्यांना जगापासून टप्प्याटप्प्याने बाहेर काढून वर्तमान सत्याच्या निर्मळ प्रकाशात आणले आहे. पवित्र अग्नीने स्पर्श केलेल्या ओठांनी देवाच्या सेवकांनी संदेशाची घोषणा केली आहे. दैवी उच्चाराने घोषित करण्यात आलेल्या सत्याच्या अस्सलतेवर आपली मुद्रा उमटविली

आहे.” Testimonies, volume 8, 296, 297.

परंतु यिर्मयाच्या वंशपरंपरेत आणखी एक समूह आहे, आणि त्याने ज्यांना “मंडळी” असे संबोधले आहे, त्यांनी एका नव्या विश्वासाचे प्रतिनिधित्व करणारे एक घर बांधले आहे; आणि ते घर कोसळते, कारण ते खडकावर बांधलेले नव्हते. ते घर म्हणजे सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट चर्च होय, किंवा योहानाने ज्या अगदी त्याच चर्चची ओळख करून दिली आहे—सैतानाची सभा.

एकण्यास नकार देणे म्हणजे त्याच्या “वचनांना” आणि त्याच्या “नियमशास्त्राला” नाकारणे होय. परत येण्यास व प्राचीन मार्गात चालण्याविषयीच्या त्यांच्या बंडखोरीमुळे, तसेच पहारेकऱ्याच्या रणशिंगाच्या संदेशाकडे कानाडोळा केल्यामुळे, यिर्मया ज्यांना “दुष्ट मंडळी” असे संबोधतो त्या लोकांवर देव आपत्ती आणणार आहे. लाओदीकियातील सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीशी देव कसा व्यवहार करतो, हा बायबलमधील भविष्यवाणीचा विषय आहे. संदेशा होशिया, ते का नाकारले जातात याविषयी बोलताना, “दुष्ट मंडळी”च्या वैशिष्ट्यांमध्ये भर घालतो.

माझे लोक ज्ञानाच्या अभावामुळे नाश पावले आहेत; कारण तू ज्ञान नाकारले आहेस, म्हणून मीही तुला नाकारीन, म्हणजे तू माझ्यासाठी याजक राहणार नाहीस; कारण तू आपल्या देवाची व्यवस्था विसरला आहेस, म्हणून मीही तुझ्या मुलांना विसरेन. होशिय 4:6.

ज्ञानाच्या अभावामुळे त्यांना नाकारले जाते, आणि हे अंतकाळी उघडले जाणाऱ्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व करते. या उताऱ्यात देव येथे आपल्या लोकांबरोबरचा करारसंबंध समाप्त करीत आहे, कारण तो त्यांना थेट, “माझे लोक!” असे संबोधतो. त्यांनी ख्रिस्ताला नाकारले, आणि त्याची व्यवस्था विसरले असल्यामुळे ते देवासाठी याजक राहणार नाहीत. जेव्हा देवाचे लोक देवाशी करारात प्रवेश करतात, तेव्हा तो त्यांना याजक आणि राजे करतो. जेव्हा देवाने प्राचीन इस्राएलाबरोबर करार केला, तेव्हा त्याने मोशेद्वारे असे घोषित केले:

म्हणून आता, जर तुम्ही खरोखरच माझ्या वचनाला आज्ञाधारक राहिलात आणि माझा करार पाळलात, तर सर्व लोकांमध्ये तुम्ही माझ्यासाठी एक विशेष संपत्ती ठराल; कारण सारी पृथ्वी माझी आहे. आणि तुम्ही माझ्यासाठी याजकांचे राज्य आणि पवित्र राष्ट्र व्हाल. हीच ती वचने आहेत जी तू इस्राएलच्या संततीस सांगशील. निर्गम 19:5, 6.

देवाने ख्रिस्ती मंडळीसोबत करार केला तेव्हा त्याने पेत्राद्वारे असे घोषित केले:

परंतु तुम्ही निवडलेला वंश, राजकीय याजकवर्ग, पवित्र राष्ट्र, देवाची खास संपत्ती असलेले लोक आहात; यासाठी की, ज्याने तुम्हांला अंधकारातून आपल्या अद्भुत प्रकाशात बोलावले, त्याच्या गुणांचे तुम्ही घोष करावे: जे पूर्वी लोक नव्हते, परंतु आता देवाचे लोक आहात; ज्यांना दया प्राप्त झाली नव्हती, परंतु आता दया प्राप्त झाली आहे. १ पेत्र २:९, १०.

या वचनेमध्ये पेत्र देवाच्या निवडलेल्या करारबद्ध लोक म्हणून प्राचीन इस्राएलपासून ख्रिस्ती चर्चकडे झालेल्या संक्रमणाचा उल्लेख करतो, जेव्हा तो असे म्हणतो की, “पूर्वी तुम्ही लोक नव्हतात, परंतु आता तुम्ही देवाचे लोक आहात.” यहुद्यांनी स्वतःला देवापासून विभक्त केले तेव्हा प्रभूने ख्रिस्ती चर्चबरोबर करार केला. प्रभूबरोबर वैवाहिक संबंधात असतानाही याजकांचे राष्ट्र म्हणून मानले गेले.

याजक म्हणून नाकारले जाणे याचा अर्थ असा होतो की तुम्ही पूर्वी करारबद्ध लोक होता. सातव्या-दिवसाचे अॅडव्हेंटिस्ट अॅडव्हेंटिस्ट इतिहासाच्या प्रारंभी प्रभूशी करारबद्ध झाले. अरण्यातील मंडळी सुधारणा-चळवळीतून बाहेर आली, परंतु तिने मिलराइट संदेश नाकारला, आणि अशा प्रकारे पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांच्या इतिहासकाळात स्वतःला देवापासून विभक्त केले. अंतिम विभक्तता दुसऱ्या देवदूताच्या आगमनाने झाली, आणि अशी घोषणा करण्यात आली की त्या यापुढे ख्रिस्ताची कन्या राहिलेल्या नव्हत्या, तर बाबेलची कन्या बनल्या होत्या. त्यानंतर लगेचच, मध्यरात्रीच्या घोषणेच्या काळात, देवाने आपल्या नव्या वधूला कराराच्या विवाहासाठी बोलावले.

प्राचीन इस्राएलासाठी कराराचे प्रतीक असलेल्या दोन पाट्या म्हणजे दहा आज्ञांच्या दोन पाट्या होत; आणि आध्यात्मिक आधुनिक इस्राएलासाठीच्या दोन पाट्या म्हणजे 1843 आणि 1850 च्या तक्त्यांद्वारे दर्शविलेल्या हबक्कूकच्या दोन पाट्या होत. प्रेरणेने वारंवार लाओदिकिया म्हणून ओळखलेल्या करारबद्ध लोकांनी जुन्या वाटा नाकारल्या, त्यांच्या मागून येणारा आवाज ऐकण्यास नकार दिला, आणि म्हणून ते परमेश्वराच्या मुखातून उगळले जात असताना प्राचीन इस्राएलच्या अंतिम इतिहासाची पुनरावृत्ती करतात. ज्यांना तो “माझे लोक” असे म्हणतो, त्यांच्याबाबत असे का घडते?

दहा कुमारीकांच्या दृष्टांतात, जो अॅडव्हेंटिझमच्या अनुभवाचे चित्रण करतो, दोनदा परिपूर्ती होते—एकदा अॅडव्हेंटिझमच्या प्रारंभी, आणि नंतर अॅडव्हेंटिझमच्या समाप्तीला. सिस्टर व्हाईट शिकवितात की हा दृष्टांत अक्षरशः परिपूर्ण झाला आहे आणि होणारही आहे; तसेच, जसा तिसरा देवदूत आहे तसाच हा दृष्टांतही नेहमी वर्तमान सत्य म्हणूनच समजला पाहिजे.

“माझे लक्ष अनेकदा दहा कुमारींच्या दृष्टांताकडे वेधले जाते; त्यांपैकी पाच शहाण्या होत्या आणि पाच मूर्ख. हा दृष्टांत अक्षरशः पूर्ण झाला आहे आणि होईल, कारण याचा या काळाशी विशेष संबंध आहे, आणि तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाप्रमाणे, तो पूर्ण झाला आहे आणि काळाच्या समाप्तीपर्यंत वर्तमान सत्य म्हणून राहील.”
Review and Herald, August 19, 1890.

मिलराइट अॅडव्हेंटिझमने 1843 मधील त्यांच्या अयशस्वी भविष्यवाणीतून 22 ऑक्टोबर, 1844 या योग्य भविष्यवाणीपर्यंतच्या काळात दृष्टांतातील प्रतीक्षेची पूर्तता केली. या इतिहासाचे भविष्यसूचक तपशील अनेक आणि महत्त्वपूर्ण आहेत, परंतु मी केवळ इतकेच दर्शवू इच्छितो की, सिस्टर व्हाईट यांनी आत्ताच म्हटल्याप्रमाणे, दहा कुमारीकांचा दृष्टांत थेट तिसऱ्या देवदूताशी संबंधित आहे.

१७९८ पासून २२ ऑक्टोबर, १८४४ पर्यंत, पहिल्या देवदूताचा संदेश न्यायनिवाडा उघडण्याची घोषणा करित होता. न्यायनिवाडा सुरू होण्याच्या अगदी आधी, दहा कुमारीकांच्या दृष्टांतातील मध्यरात्रीची हाक पूर्ण झाली. म्हणून, जेव्हा तिसरा देवदूत न्यायनिवाडा समाप्त होण्याची घोषणा करील, तेव्हा मध्यरात्रीच्या हाकेची घोषणा पुन्हा एकदा पुनरुच्चारित केली जाईल.

प्रॉटेस्टंट मंडळ्यांनी देवाचा संदेश नाकारला होता, आणि अशा प्रकारे त्या बाबेलच्या कन्या ठरल्या होत्या, याची जाणीव होणे म्हणजे दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाचे आगमन आणि “अगदी अक्षरशः पूर्ण होत असलेल्या” दृष्टांतातील विलंबाच्या काळाची सुरुवात होय. प्रभू 1843 मध्ये परत आला नाही; त्याने कुमारीकांची परीक्षा घेण्यासाठी आणि त्यांना आशीर्वाद देण्यासाठी विलंब केला. प्रॉटेस्टंट मंडळ्या बाबेलच्या कन्या आहेत, असे ओळख करून देणारी दुसऱ्या देवदूताची घोषणा ही त्या पतित मंडळ्यांत अजूनही असलेल्यांसाठी बाहेर पडून मिलराइट्सबरोबर आणि भविष्यवाण्यांविषयी त्यांच्या समजुतीबरोबर उभे राहण्याची हाक होती. एक्सेटर येथील छावणी सभेत सॅम्युएल स्नो यांनी 22 ऑक्टोबर 1844 रोजी प्रभूच्या आगमनाची पुष्टी करण्यासाठी आवश्यक पुरावा पुरविला, आणि मध्यरात्रीच्या हाकाचा संदेश भरतीच्या प्रचंड लाटेसारखा संपूर्ण देशभर पसरला. त्यानंतर 22 ऑक्टोबर 1844 च्या महान निराशेच्या वेळी तिसरा देवदूत आला.

ही प्रारंभीच्या इतिहासाची एक संक्षिप्त रूपरेषा होती; आपण ज्याविषयी विचार करित आहोत त्यास अधिक सुसंगत वाटणारे काही मुद्दे वेगळे अधोरेखित करण्यासाठी मी अनेक मुद्दे वगळले आहेत.

आपण हे विचार पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.